

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

ஹரிஸமய திவாகரம்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

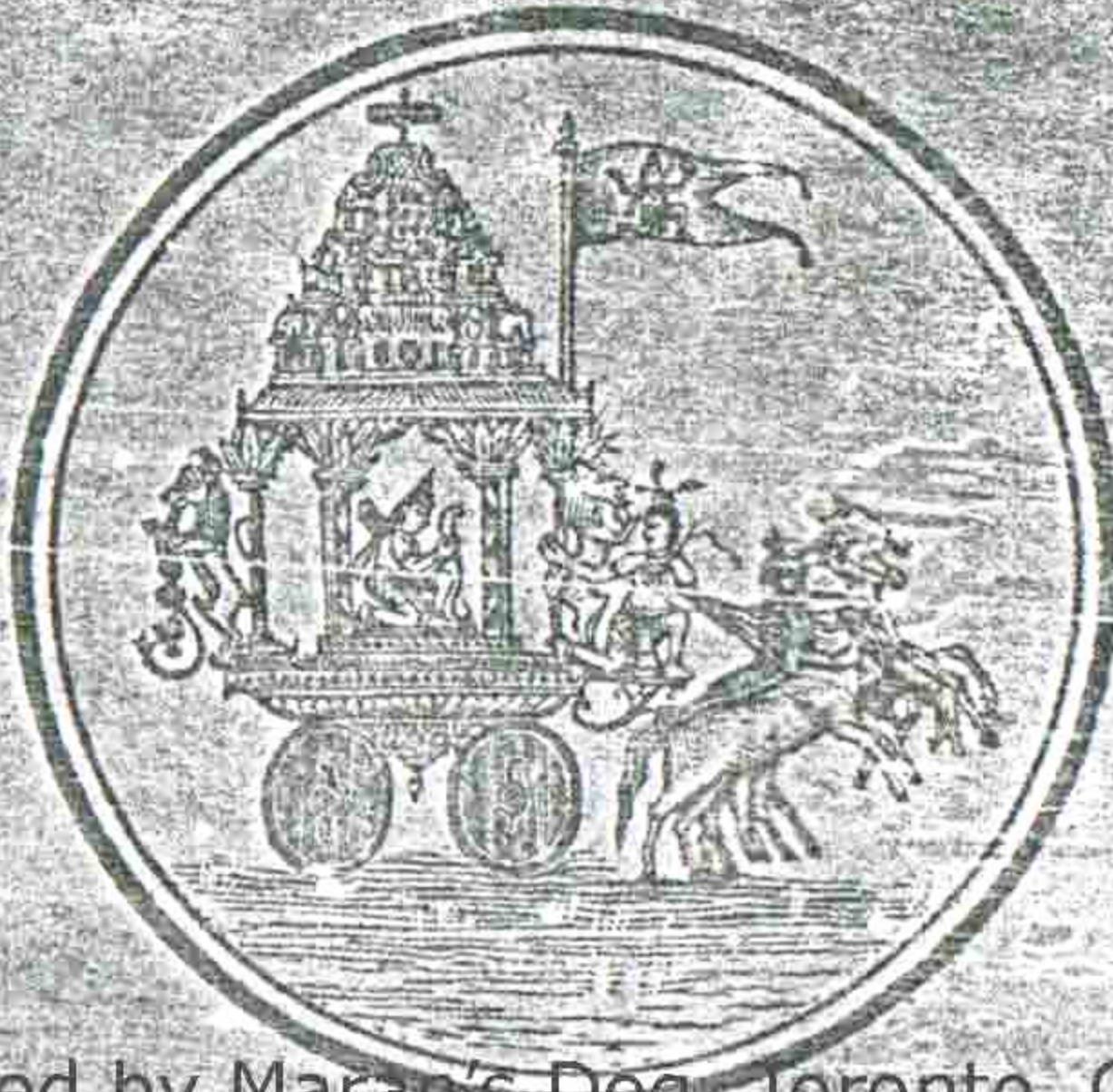
தோகுதி 2.

VOL. 2.

குரோதன

வருஷம்

ஐப்பசி மீ

பகுதி 10.

No. 10.

1925.

OCTOBER

&

NOVEMBER

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

“தலைக்குவமையில்லா தான்றான்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது” — தெய்வப்பலவர்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

பொருளடக்கம்.

1. ஸ்ரீ ராமாநுஜ வித்தாந்த ப்ரகாசிகை:-
காரப்பங்காடு, ஸ்ரீமதுபயவேதாந்த வித்வான்,
சிங்கப்பெருமாள்ஸ்வாமி. ... 217
2. ஸதஸம்ப்ரதாயம் ... 223
3. ஸ்ரீவைஷ்ணவதத்வதிவாகரம்:- ஸ்ரீமத்
பரமஹம்ஸேத்யாதி திருமாலிருஞ்சோலை
ஜீயர்ஸ்வாமி ... 229
4. திருக்குறட்பொதுமை:- ... 233
5. பாகவத உச்சிஷ்டம்:- ... 236
6. நன்கொடை:- ... 242
7. இராமாயணத் திருப்புகழ் முகவுரை
& பிழை திருத்தம்:- ... 65

பண்டித ஆ. அரங்கராமா நுஜன்-பத்திராதிபன்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2. [தனிப்பிரதி அனா 4.

வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். அக்கரை தேசங்களுக்கு 2-8-0

மதுரை, தெற்குமாட்டுத் தெரு,

ஹரிஸமய திவாகரம் பிரஸிஸ், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேதராமா நுஜாய நம.

ஹரிஸம்ய திவாகரம்.

தொகுதி ௨. குரோதனஞ்ஞ ஐப்பசிசிம் பகுதி ௧௦.

VOL. 2. OCTOBER & NOVEMBER 1925. No. 10.

ஸ்ரீ ராமா நுஜஸித்தாந்த ப்ரகாசிகை.

ஸ்ரீ ராமா நுஜஸித்தாந்த ப்ரகாசிகை.

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்த வித்வான் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி
எழுதுவது.

(199-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இனி, ப்ரபத்தியாவது, “த்வமேவோபாய பூதோமே பவேதி
ப்ரார்த்தனமதி: சரணாகதி ரித்யுக்தா” என்றும், “அநந்யஸாத்யே ஸ்வா
பீஷ்டே மஹாவிசுவாஸ பூர்வகம் ததேகோபாயதா யாச்நா ப்ரபத்தி:
சரணாகதி:” “மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ” இத்யாதி ப்ரமாணங்களி
னாலே, நீயே எனக்கு உபாயமாகவேனுமென்று ப்ரார்த்திக்கை சர
ணாகதி என்றும், ஈசுவரனைத்தவிர மற்றொன்றால் ஸாதிக்கமுடியாத
தாயும் தனக்கு இஷ்டமாயுமுள்ள மோக்ஷத்திற்கு அவனையே உபாய
மாக ப்ரார்த்திக்கை சரணாகதி என்றும், மற்ற உபாயங்களைவிட்டு
என்னை ஒருவனையே உபாயமாகப்பற்றவேணும் என்றும் சொல்லப்
பட்டிருப்பதால், அவனே உபாயமென்கிற அத்யவஸாயத்தோடு
கூடின உபாயத்வ ப்ரார்த்தனையே சரணாகதியென்று ஏற்படுகிறது.
இந்த ப்ரமாணங்களில் ஏகசப்தம், ஏவகாரம் இவைகளால் ஈசுவரன்
உபாயமாமிடத்தில் வேறு உபாயங்களை அபேக்ஷியாமலே உபாயமாகி
றான் என்று ஏற்படுகிறபடியாலும், “ஸர்வதர்மஹ் பரித்யஜ்ய” என்ப
தால் மற்ற உபாயங்களைவிட்டே பற்றவேணும் என்றிருப்பதாலும்
இந்த அதிகாரிக்கு ஈசுவரனைத்தவிர வேறு உபாயம் இல்லை.

ஆனால் நீயே உபாயமாகவேனுமென்று இவன் ப்ரார்த்திப்ப
தால் அந்த ப்ரார்த்தனையாகிற ஹேதுவினாலே ஈசுவரன் பல ப்ர

தானம் பண்ணுமிடத்தில் அந்த ப்ரார்த்தனையே உபாயமாகிறபடியால் ஈசுவரனுக்கே உபாயந்தர ஸாதபேக்ஷயமாகிற ஏக சப்தார்த்தம் அநுபபந்ரமாமே என்னில்? “ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத்” என்கிற இடத்தில், ஸ்வர்க்ககாமநையானது ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஸாதன மின்றியே அதிகாரிவிசேஷணமாகிருப்போலே, நீயே உபாயமாகவேணுமென்கிற ப்ரார்த்தனையும் சித்தோபாய அதிகாரிக்கு விசேஷணமாயிருக்கும்.

ஆனால், அந்வயவ்யதிரேகங்களினால் ப்ரபத்திக்கு ஸாதநத்வம் ஏற்படமாட்டாதோவென்னில்; ஸாதநமாவது.- அநந்யதாஸித்தமாயிருப்பதாகையால், (அதாவது, தன்னையொழிய வேறொன்றால் பெறப்படாத பலஸித்திக்குத் தவறாமல் முன் நிற்பதாகையால்) ஈசுவரனே உபாயமென்கிற ப்ரமானத்தாலே, ஈசுவரனைத் தவிர இது உபாயமல்லாமையாலே தன்னையொழிய ஈசுவரனால் பெறப்படும் பலஸித்தியாலே அந்யதாஸித்தமாயிருக்கையால், அநந்யதாஸித்தமாய்க்கொண்டு நியதபூர்வவ்ருத்தியா யிருக்கவேண்டிய ஸாதநலக்ஷணமில்லாமையாலே ப்ரபத்தி சாதனமாகமாட்டாது.

எப்படி ஜ்யோதிஷ்டோமாத்ரிஸ்தலங்களில் ஸ்வர்க்ககாமனையானது நியதபூர்வ வ்ருத்தியா யிருந்தபோதிலும், யஜந கர்த்தாவான அதிகாரிக்கு விசேஷணமாயிருப்பதால் அந்த ஸ்வர்க்ககாமனைக்கு ஸாதநத்வம் ஏற்படவில்லையோ; அப்படியே இங்கும் சரணவரணம் அதிகாரிவிசேஷணமாயிருப்பதால் அதற்கு ஸாதநத்வமில்லாமையால்; அது ஹேதுவாகமாட்டாதென்று கண்டுகொள்வது.

அப்படி அதிகாரி விசேஷணமாகச் சொல்லும்படித்தில் “ஸித்தமேவஹி ஸர்வத்ர நியோஜ்யஸ்ய விசேஷணம்” என்பதால் அதிகாரி விசேஷணமாயிருப்பது ஸித்தமாகவே யிருக்கவேணுமென் றேற்படுவதால், “மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ” என்று விதேயமாகச் சொல்வது கூடாதேயென்னில், அந்த நியமம் ஸாத்யோபாயவிஷயமாகையால், ஸித்தோபாயவிஷயத்தில் விரோதிக்காது.

அல்லாமல், ஸித்தோபாய விஷயத்திலும் அதிகாரிவிசேஷணம் ஸித்தமாகவே யிருக்கவேணுமென்னில்; உபாயமும் ஸித்தமாய் அதிகாரமும் ஸித்தமாயிருக்கும்படித்தில் ஸர்வமுத்திப்ரஸங்கம் ஏற்படும். ஆதலால் அது கூடாது. அங்ஙனமன்றிக்கே வேறு வாக்கியம்

களிஞலே விதிக்கப்பட்டதொரு விஷயமானது மற்றொருவாக்கியத்தில் ஸித்தமாய்க்கொண்டு அதிகாரிவிசேஷணமாகலாம். எப்படியென்னில் “அக்நீநாததீத்” என்றும், “ஸ்வாத்யாயோ அத்யேதவ்ய:” என்றும் வாக்கியந்தரங்களால் விதிக்கப்பட்ட ‘அக்ந்யாதானம்’ ‘அத்யயநம்’ இவைகள் யாகாதிகாரிக்கு ஸித்தவிசேஷணமாவதுபோலே இங்கும் ‘ஸர்வத்ரமாந் பரித்யஜ்ய’ என்று பூர்வவாக்கியத்தால் விதிக்கப்பட்ட சரணவரணம் உத்தரத்தில் ‘த்வா’ என்பதனால் சரணவரணம் செய்த உன்னை என்று, அநுவதிக்கப்பட்டிருப்பதால் மோக்ஷாதிகாரிக்கு ஸித்தவிசேஷணமாகலாம்.

ஆனால் ‘சரணம்வ்ரஜ’ என்று சரணவரணம் விதிவிஷயமாயிருப்பதால் அந்த விதியாலே கிருதிஸாத்யத்வமும், அதனால் ஆக்ஷிப்தமான இஷ்ட ஸாதநத்வமும் ஏற்படுகிறபடியால் சரணவரணம் உபாயமன்றென்று சொல்லுமது அநுபபந்ரமென்னில்; விதிக்கு கேவல கிருதிஸாத்யத்வமே அர்த்தமாகக்கொள்வது பாதகமில்லாத ஸ்தலத்தில்; அங்கு இஷ்டஸாதநத்வம் அர்த்தாத்ஸித்திக்கும். இங்கு, சரணம்வ்ரஜ என்பதில் சரணாகதி உபாயவரணரூபமாக ஏற்படுகிறபடியால், உபாயவரணத்துக்கு உபாயத்வமில்லாமையாலே சரணம்வ்ரஜ என்கிற விதியால் சரணவரணத்துக்கு இஷ்டஸாதநத்வம் ஏற்படமாட்டாது.

மேலும், இஷ்டஸாதநமென்பது இஷ்டமான ப்ரயோஜநத்தை அடையச்செய்வது என்று ந்யாயசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; சரணவரணம் இஷ்டப்ரயோஜனமாகையால் விதிக்கும் விஷயமாகலாம். அன்றியும், இந்த சரணவரணத்திற்கு பலம் ஈசுவரன்தனக்கு உபாயமாயிருக்கையாகையால் அந்த உபாயமாயிருக்கையாகிற இஷ்டத்துக்கு ஸாதனமாயிருப்பதால் இஷ்டஸாதநத்வமும் ஏற்படலாம். இப்படியே ஸாமாஸ்வாதினியில், “ப்ரபத்தி ஈசுவரனுடைய உபாயந்தர ஸ்தான நிலேசத்துக்கு ஸாதநமாவதல்லது பக்தியைப்போலே ஸாக்ஷாத்நாய்மோக்ஷ ஸாதநமன்று” என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே இங்கும் தன் விஷயத்தில் ஈசுவரன் உபாயமாகையாகிற பலத்திற்கு ஸாதனமாயிருக்கத் தட்டில்லை. ஆனால் ஈசுவரனுக்கு உபாயத்வம் ஸ்வாபாவிசமா யிருந்தபோதிலும் தனக்கு ஈசுவரன் பலப்ரதனாயிருக்கை ப்ரார்த்திக்கப்படலாம். இங்ஙனமன்றிக்கே இவன்பாசரம்கேட்டவாறே திருவுள்ளமுகக்கும்

என்பதுபோல் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமர்ன பகவந்முகோல்லர்ஸத்துக்கு ஸாதநமாகையாலும் இஷ்ட ஸாதநத்வம் ஏற்படும்.

இப்படியிருக்கையாலே வேறொன்றுக்காக அதுஷ்டிக்கப்படுவ தாய்க் கொண்டு ப்ரஸங்காத் உபகாரகமாயிருக்கையால் ப்ரபுத்தி வ்யா ஜமாக ஏற்படுகிறது. இதை யனுசரித்தே தேசிகனும் “ப்ரபத்தே: வ்யாஜ மாத்ரத்வம்” என்பதால் ப்ரபத்தியை வ்யாஜோபாயம் என்று அருளிச் செய்திருக்கிறார். இப்படியுள்ள ப்ரபத்தி அதுபாயமென் பதும் தேசிகன் ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜநத்தில் அருளிச்செய்த “இயம் கேவல லக்ஷ்மீச” என்கிற சுலோகத்தால் வ்யக்தமாம். அ த ன் அர்த்தம். ஸ்ரீய:பதியான ஈசுவரனிடத்திலிருப்பதாயும், மற்றவர்க ளிடத்திலில்லாததாயும் இருக்கிற உபாயத்வத்தை விஷயீகரிக்கிற ஜ்ஞானமாயுள்ள ப்ரபத்தியானது தான்உபாயமென்கிற புத்தியைத் தடுக்கிறது என்பதாம். இத்தால் ஈசுவரனைக் காட்டிலும் அந்யமா யுள்ளதொரு உபாயமில்லையென்றும், ப்ரபத்தியும் ஈசுவரனைக் காட்டி லும் வேறாகையாலே இதுவும் உபாயமாகமாட்டாதென்றும் ஏற்படு கிறபடியால் ப்ரபத்தி அதுபாயமென்பது ஸித்தம்.

ஆனால் இந் த உபாயத்வம் பலப்ரதத்வரூபமாக்கக்கொள்ளில் அது, ப்ரபத்தியில் ப்ரஸக்தமாகாமையாலே ப்ரஸக்தத்துக்கே ப்ரதி ஷேதம் உசிதமாகையால் நிஷேதம் அதுபபந்நமாம். நிக்ஷேப சிந்தா மணியில் கீழ்ச்சொன்ன சுலோகத்துக்கு அர்த்த நிரூபணம் பண்ணு கையில், “ப்ரபத்திக்கு உபாயத்வம் அந்வயவ்யதிரேகங்களினால் ஏற் பட்டிருந்தபோதிலும், விசாரதசையில் அந்த ப்ரபத்தி உபாயத்வ ஜ்ஞானரூபமாகையாலே உபாயத்வ மேற்படாது” என்று நிரூபித் தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே ‘ஜ்ஞானஸித்தாந்ஜன’ வ்யாக்யான மான ரத்நபேடிகையில் திருப்புக்குழி ஸ்வாமியும் நிரூபித்திருக் கிறார்.

அங்குமனன்றிக்கே அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையில் “உபேக்ஷகோ யதாகர்ம பலதாயீதி யாமதி:” என்கிற சுலோகத்தில் கர்மானுகுணமாக ஈசுவரன் பலப்ரதானம் பண்ணுகிறவனாகையால் உபேக்ஷகன் என்கிற ஜ்ஞானமானது ஈசுவரன் ரக்ஷிக்கக்கடவன் என்கிற விசுவாஸத்துக்கு ப்ரதிபந்தகம் என்று சொல்லியிருப்பதால், ப்ரபத்தி உபாயமாகும் ப்ரபுத்தி அந்த உபாயத்தை அதுஷ்டிக்கிறவனிடத்தில் அந்த ப்

த்தி ரூபகர்மா நுகுணமாக பலப்ரதானம் ஈசுவரன் பண்ணுகிறவன் ன்றேற்படுவதால் ஈசுவரன் உபேக்ஷகன் என்கிற புத்தியானது அவசியம் உண்டாகக் கூடுமாகையால் ப்ரபத்திக்கு அங்கமாயுள்ள விசுவாஸம் ஏற்படமாட்டாதென்று ஆக்ஷேபித்து, ப்ரபந்ந விஷயத் தில் மோக்ஷபலம் தாயத்வஸம்பந்தப்ரபுத்தம் ‘ப்ரபத்திப்ரபுத்த மன்று’ என்று ‘நிக்ஷேபசிந்தாமணி’யில் நிரூபித்திருப்பதையும் கண்டு கொள்க.

மேலும் நம: சப்தார்த்த விசாரத்தில், நம: சப்தார்த்தம் அநந்ய சரணத்வமானால், ப்ரபத்தியை உபாயமாக அதுஷ்டிக்கும்படித்தில் அநந்யசரணத்வம் ஏற்படாதாகையால் ப்ரபத்தி உபாயமன்று; வ்யா ஜம். என்று ‘ஸாராஸ்வாதிநி’யிலும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வ்யாஜத்வம் பலகரணத்வரூப உபாயத்வத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட் டது. அப்படியன்றிக்கே வ்யாஜத்வம் பலகரணத்வ ரூபமாகச் சொல்லும்படித்தில் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளும் ஸ்வர்க்கத்துக்கு வ்யாஜங்களாகவே ஏற்படும். அது பூர்வதந்தர் விருத்தம்.

அதுநிற்க, “பகவத் ப்ரவ்ருத்திவிரோதி ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ் ருத்தி: ப்ரபத்தி:” என்கிற பூர்வாசார்யர்களுடைய வாக்யத்தால் ஈசு வரன் உபாயாந்தரங்களை அதுஷ்டிக்கிறவன்விஷயத்தில் தான் நிரூ பாதிசுரக்ஷகனாகிறதில்லை என்றறியலாம். ஆகையால் உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்தியானது ஈசுவரனுடைய ரக்ஷணப்ரவ்ருத்திக்குத் தடை யாகையால் அந்த உபாயாந்தரங்களைவிட்டு ஈசுவரனை உபாயமாகப் பற்றுக்கையாகிப் ப்ரபத்தி ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திவிசிஷ்டையாகை யாலே அந்த ப்ரபத்தி ஈசுவரனுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ப்ரதிபந்தக மான உபாயாந்தரப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியோடு கூடினதாகையால் ப்ரதி பந்தகாபாவ ரூபையாக ஏற்படுகிறது. நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தில் ப்ரதிபந்தகாபாவத்துக்குக் காரணத்வமில்லை; அத்தாலும் ப்ரபத்தி உபாயமாகமாட்டாது.

ஆனால் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ஸ்வாபகாலத்தில் உண்டாயிருப் பதால் அப்பொழுதும் இவன் ப்ரபந்நனாகக்கூடும் என்கிற ஒரு சங்கை வரக்கூடாதோ வென்னில், ஜ்ஞான கார்யமான நிவ்ருத்த்யாக்ய யத்நமே இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமாகையால் அது வரமாட்டாது.

ஆனால் ஸர்வசக்தனான ஸர்வேசுவரன் ரக்ஷணத்தில் ப்ரவ்ருத்தானால் அந்த ப்ரவ்ருத்திக்கு இவனுடைய ப்ரவ்ருத்தி ப்ரதிபந்தமாகும்படித் தில் அவனுடைய ஸர்வசக்தத்வத்திற்கு குறைவுண்டாகாதோ வென்னில், ஈசுவரன் உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்தன் விஷயத்தில் தான் நிருபாதிகமாக ரக்ஷிக்கிறதில்லை என்று ஸங்கல்பித்திருப்பதால் அந்த ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்து அவன் விஷயத்தில் ரக்ஷண ப்ரவ்ருத்தியில்லாமையால் ஸர்வசக்தத்வத்துக்குக் குறைவாக மாட்டாது. இப்படியே, இது பூர்வாசார்யர்களுடைய வாக்யமென்று ரஹஸ்யதர்சனரத்தில் தேசிகன் அருளிச் செய்திருக்கிறார்.

ஆனால் ப்ரபத்தியை உபாயமாக அநுஷ்டித்தபின்பு உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்தி கூடாதென்பது அந்த வாக்யத்தின் அர்த்தமாகச் சொல்லுமது வாக்ய ஸ்வாஸ்ய விருத்தமாம்.

இப்படி யிருப்பதாலே பீராட்டி “சீதோபவ ஹநாமத:” என்று தன்னுடைய வாக்யத்தாலே திருவடிவிஷயத்தில் அக்நியைச் சுடாம விருக்கும்படி பண்ணினதுபோலே ராவணனையும் தன்னுடைய வாக்யத்தாலே, ‘நத்வாகுர்யி’ என்கிற சுலோகத்தின்படி பஸ்மமாக்கவல்ல சக்தி யிருக்கச்செய்தேயும், அந்த ப்ரவ்ருத்தி பெருமானுடைய ரக்ஷணத்துக்குத் தடையென் றேற்படுகிறபடியாலொழிக்கப்பட்டது.

ஆனால் இது ப்ரபத யநுஷ்டாநாநந்தரம் ஏற்படுகிற ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியென்று சொல்லவொண்ணாதோ வென்னில், ராவணனாலே ஏற்பட்ட ஆபத்தைப் போக்குகைக்காக, பெருமான் விஷயத்தில் தன்னுடைய உபாயாந்தரப்ரவ்ருத்தியை விட்டே சரணம்புகுந்தவ ளாகையால் அது அநுபபந்தமாம். மேலும், “ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி: ப்ரபத்தி:” என்கிற வாக்யத்தில், “பாவாந்தரம் அபாவ:” என்கிற ந்யாயத்தால் அந்த ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்திக்கு விசேஷணமாக ஏற்படுவதாலும் அப்படிச்சொல்வது அநுபபந்தம்.

(தொடரும்.)

நமது விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தம் பண்டே தொட்டு ஸத்ஸம்ப்ரதாயமென்ற பெயரால் வழங்கப்பட்டு வருகிற விஷயம் யாவருமறிவர். பொன்வாணிகள் பலவகை மாற்றுள்ள பொன்களை உரைகல்லில் உரைத்து இதனினிது சீரிது என்று எடுத்துக் காட்டுவது போல, இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் வந்த வரலாற்றையும், இதன் பெயர்க்காரணம் சீர்மை முதலியவற்றையும் எடுத்துரைப்பதன்முன் பிற (ஸம்ப்ரதாயங்கள்) சமயங்கள் வந்த முறைமைகளை எடுத்து விளக்கி அதன் பின் இதன் உண்மையைக் கூறுதல் மிகவும் நன்றாமாதலால் முன்னதாக இங்குப் பிற சமயங்கள் தோன்றிய வரலாறு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

“வணங்குந்துறைகள் பலபலவாக்கி மதிவிகற்பாற்
பிணங்குஞ்சமயம்பலபலவாக்கியவையவைதோ
றணங்கும்பலபலவாக்கினீழ்மூர்த்திபரப்பிவைத்தர்
யிணங்குநின்றோரையில்லாய்.....”

என்றபடி ஸர்வேசுவரன், அதிகாராநுகுணமாக அவரவர் தமதம தறிவுக்கேற்றபடி ஸமய பேதங்களையும், சாஸ்திரங்களையும், உபதேசிப்பவர்களையும், தெய்வங்களையும் உண்டாக்கினான். பல சமயங்களையும் உண்டாக்குகின்றவிடத்தில் ஒவ்வொருவரைக்கொண்டு ஒவ்வொரு சமயத்தை உண்டுபண்ணுகிறான். இதனால் ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் கர்த்தா வெவ்வேறுண்டென்பது பெறப்படும்.

ப்ருஹ்மா ஒரு சமயத்தில் ருத்ரன் அக்னி முதலானவரின் பெருமைகளையும், மற்றோர் சமயத்தில் தன்னுடைய பெருமையையும் பித்ருக்கள் ஸரஸ்வதி இவர்கள் பெருமைகளையும் எடுத்துரைத்தான். ஓர் நற்குணந்தோன்றிய காலத்தில் ஸர்வேசுவரனுடைய பெருமையை விளக்கிப் பேசுவதுமுண்டு. இத்தகைய நற்சமயத்தில் ஸ்ரீவால்மீகி பகவானைக் கடாஷித்தானாதலால் அவர் வாயினின்றும் ஸர்வேசுவரன் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்ற ஸ்ரீ ராமாயணம் தோன்றிற்று. சிவபிரான் ஒருசமயத்தில் சிவாகமம் பலவற்றையும் உண்டுபண்ணி மற்றோர் சமயத்தில்,

“ஆலந்தீழ்நீழறநெறியைநால்வர்க்கு
மேலையுததுரைத்தான்மெய்த்தவத்தோன்—ஞர்லம்
அளந்தானையாழிக்கிடந்தானையால்மேல்
வளந்தானைத்தான்வணங்குமாறு”

என்றபடி ஆலமரத்தடியில் அகஸ்தியர், புலஸ்தியர், தகூர், மார்க்
கண்டேயர்களான நால்வர்க்கும் ஸர்வேசுவரனை வணங்கும் மார்க்
கத்தை உபதேசித்தான். இந்த நால்வரில் புலஸ்தியரின் சிஷ்யரான
ஸ்ரீ பராசர பகவான் வாயிலாக ஸர்வேசுவரனையே பரதேவதை
யாகச் சொல்லுகிற ஸாத்விக ஸ்மிருதி தோன்றிற்று.

இதுநிற்க, ஸர்வேசுவரன் தன் ஸ்வதந்தர சக்தியால் பெளத்
தாவதாரஞ்செய்து திரிபுரத்திற்புது அங்குள்ளவர்களுக்குப் புத்
தமதோபதேசஞ் செய்தான். ஸர்வேசுவரனுக்கு ‘ஸம்ஸாரி சேத
னர்களை உய்விக்கவேண்டும்’ என்ற அருளுண்டானகாலத்தில் ஸ்ரீ
வதரியாச்சரமத்தில் தானே நானாகிய சிஷ்யனாகவும், நாராயணனாகிய
ஆசார்யனாகவும் நின்று திருமந்தரத்தை வெளியிட்டான். இதனால்
ப்ருஹ்மாதிகள் சமயபேதத்தாலும், ஸர்வேசுவரன் தன் ஸ்வந்தர
சக்தியாலும், அருளாலும் உபதேசிக்கப்பட்ட உபதேசங்களைக்
கையாண்டு திரியும் சமயத்தவரும் பலராவாரென்று அறியத்தக்கது.
இனி ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தின் வரலாறு எடுத்துரைக்கலாகும்.

இது, ஸத்+ஸம்+ப்ர+தாயம். ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் என்று
நான்கு பதங்களாகப் பிரிக்கப்படும். ஸத்—ப்ருஹ்மத்தை யறிந்
தவரில் சிறந்தவரால். ஸம்—நன்மையுற்றதாயும். ப்ர—முதன்மை
யுற்றதாயுமிருக்கிற (பொருள்) தாயம்-கொடுக்கப்பட்டதாம். இங்குத்
தாயம் என்ற சொல்லிற்கு ஸம், ப்ர என்ற இரண்டு பதங்கள் அடை
மொழிகளாக நின்றன. இவை உபஸர்க்கமென்று வழங்கலாகும்.
ப்ர என்ற உபஸர்க்கம் சிறப்புப்பொருளைக் குறிப்பிடும். சிறப்புடைய
தொன்றே முதன்மை பெற்றிருக்குமாதலால் இங்கு ப்ர என்பதற்கு
முதன்மையுற்ற என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. கொடுக்கப்பட்ட
தாம் என்பதற்கு அவரால் உபதேசிக்கப்படுவதாம் என்று பொரு
ளுரைத்துக்கொள்க. ப்ருஹ்மாதிகள் சமயபேதத்தால் பல்வேறு
வகையாக உபதேசிப்பதும், ஸர்வேசுவரன் நிகரஹாநுகரஹ காலங்
களில் வெவ்வேறு உபதேசிப்பதும் போலில்லாமல் ப்ருஹ்ம வித்
துக்கள் தாமறிந்தபடி உள்ளவாறு உபதேசிப்பவராதலால் இந்த உப

தேசத்தின் பெருமைதோன்ற நன்மையும் முதன்மையுமுற்ற உப
தேசம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆக ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் என்பதற்கு
நன்மையும் முதன்மையுமுற்ற அறப்பெரியாரின் உபதேசம் என்பது
போந்தபொருளாம்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

இனி ப்ருஹ்மத்தையறிந்தவரிற் சிறந்தவர் இன்னார் என்பது
ரைக்கப்படும். ஸர்வேசுவரன், “சோம்பாது இப்பல்லுருவை யெல்லாம்
படர்வித்த” என்றபடி, உழுதொழிலுடையான் தான்செய்த உழு
தொழிலால் பயனடையாதொழிந்தாலும், மறுபடியும் அத்தொழி
லையே செய்வதுபோல, கல்பந்தோறும் சிருஷ்டித்துப் பயனடையா
தொழிந்தாலும் ‘இதனால் என்ன ப்ரயோஜனம்’ என்று அத்
தொழிலை நீக்கிவிடாமல் ‘எப்பொழுதாவது’ பல ஸித்தியுண்டாகாதா’
என்று அத்தொழிலை மிகவும் முயன்றுசெய்து சாஸ்திரங்களை வெளி
யிட்டு அவதாரங்களையுஞ் செய்தான். அதன்பின் ‘உலகிலுள்ள எவ
ரேனும் ஒருவரைக் கொண்டு உலகினரை நல்வழிப்படுத்தவேண்டும்’
என்று திருவுள்ளங்கொண்டு நம்மாழ்வாரை விசேஷகடாகூற்றஞ்
செய்து அவருக்குத் தன்னியல்புகளை யெல்லாம் விளங்கக்காட்டி
நித்ய விபூதியாகிய பரமபதத்திற்செய்யும் விருப்பமெல்லாம் இவர்
விஷயத்திற் செய்தான். அதனால் இவர் ஸர்வேசுவரன் இயல்புகளை
உள்ளவாறறிந்து மகிழ்ச்சிகொண்டு

“புவியுமிருவிசும்புச்சின்னகத்தர்யென்
செவியின்வழிபுகுந்தென்னுள்ளாய்—அவிவின்றி
யான்பெரிபன்நீசிறியையென்பதனையாரறிவார்
ஊன்பருகுமேமியினுள்ளு”

என்றபடி ஸர்வேசுவரனை நோக்கி இந்த உலகமும், நித்ய விபூதி
யாகிய பரமபதமும் உன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலடங்கிக் கிடக்கின்
றன; இத்தன்மையுடையவனாகிய நீ என் காதின்வழியாகப் புகுந்து
இடைவிடாது என் ற்ருதயத்துள்ளிருக்கின்றாய். இவ்வாறானபின்
உலகையுடைய நீ பெரியையோ? உலகையுடையனாகிய உன்னை
யுடைய யான் பெரியனோ? என்று யாசறிவார் இதை சக்திமானாகிய
நீயே ஆராய்ந்துபார். என்று பேசும் பெருமையுடையவரானார். இது
நிற்க, இவர் மாயையை வென்று ஸம்ஸாரிகளின் உறவை ஒழித்து

“உண்ணுஞ்சேரலும் பருகுநீரும் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம், கண்ணன்...” என்று தாரக போஷகபோக்ய வஸ்துக்களெல்லாம் ஸர்வேசுவரனெனக்கொண்டு இராப்பகலென்ற வேறுபாடறியாமல் எல்லாக் காலங்களிலும் அவனை யதுபவிப்பதே பாத்திரையாகக் கொண்டிருந்தார். ஆதலால் இவரே ப்ருஹ்மத்தை யறிந்தவரில் சிறந்தவராவார். இங்கு ‘ஸத்’பதத்தால் குறிப்பிடப்பட்டவரும் இவரே யென்று அறிந்துகொள்ளத்தக்கது.

இனிமேல் இவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பொருளின் பெருமை உரைக்கப்பெறும்.

“இழைத்தாரொருவருமிலாமறைகளையின்றமிழாற் குழைத்தார்.....”

என்றபடி எவராலும் செய்யப்படாத வேதத்தின் ஸாரமானதும், ஸர்வேசுவரனுக்குத் தெவிட்டாத் தெள்ளமுதா யிருப்பதும், தனத்தாலும், ஜாதியாலும், கல்வியாலும் ‘யாம் பெரியோம்’ என்றிருக்கும் மதத்தையடக்கும் அங்குசம் போன்றதும், ஜ்ஞாநஸம்பத்தைக் கொடுக்கவல்லதுமான திருவாய்மொழி முதலிய ப்ரபந்தங்களாம். இப் பிரபந்தங்களில், ஆழ்வாரால் ஸர்வேசுவரன் இயல்புகளை யெல்லாம் அவனருளால் தாம் கண்டபடி உள்ளவாறு எடுத்துரைக்கப் பெற்றுள்ளன. இங்கு ‘ஸம்’, ‘ப்ர’ என்ற சொற்களால் சொல்லப்படும் நன்மையும், முதன்மையுமுற்ற உபதேசமென்பது இப் பிரபந்தங்களிற் கூறப்படும் உபதேசமாம் என்று தெளியத்தக்கது. இதுவரையுங் கூறியதினால் ப்ருஹ்மத்தை யறிந்தவரிற் சிறந்தவர் இன்னாரென்பதும், அவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பொருள் இப்படிப்பட்ட தென்பதும் உரைக்கப்பட்டன.

இனி ஆழ்வார் இன்னொருக் குபதேசித்தாரென்பதுரைக்கப் பெறும். ஸ்ரீமந் நாதமுனி எழுந்தருளியிருந்த திவ்யதேசத்திற்கு மேல்நாட்டிலிருந்து சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னாரை வேண்டித்து நின்று

“ஆராவமுதேயடியேனுடலம்நின்பாலன்பாயே
கீராயலைந்துகரையவுருக்குகின்றநெடுமாலே

சோர்செந்நெல்கவரிவீசம்செழுநீர்த்திருக்குடந்தை
ஏரர்கோலந்திகழக்கிடந்தாய்கண்டேனெம்மானே”

என்ற பாசரத்தொடங்கி,

“உழலையென்பில்பேச்சிமுலையுடவளையுயிருண்டான்
கழல்களவையேசரணுகக்கொண்டகுருகர்ச்சடகோபன்
குழலின்மலியச்சொன்னவேராயிரத்துளிப்பத்தும்
மழலேதீரவல்லார்காமர்மானேநோக்கியர்க்கே”

என்ற பாசரமுடிவாக அதுஸந்தித்தார்கள். அப்பொழுது நாதமுனிகேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சிகொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை நோக்கி நீங்கள் அதுஸந்தித்த பாசரமுடிவில் ‘ஆயிரத்துளிவைபத்தும்’ என்று வந்துளதே உங்களுக்கு ஆயிரம் பாசரமும் தெரியுமா? உங்களுரில் இந்த ப்ரபந்தமிருக்கின்றதா? இவை முற்றும் ஒதியுணர்ந்தார் வேறு எவரேனுமுண்டோ? என்று கேட்டார். அதற்கவர் அடியோங்கட்கு இந்தப் பத்துப்பாட்டு மாத்ரமே தெரியும்; எங்களுரிலும் இந்த ப்ரபந்தமில்லை; இவை முற்றிலும் ஒதியுணர்ந்தாருமில்லை; என்றார்கள். இவர், அவர்களுக்கு மன்னாருடைய தீர்த்தப்ராஸாதம் ப்ராஸாதிப்பித்து உபசரித்தனுப்பினார். அதன்பின் நாதமுனி “இந்த ப்ரபந்தம் ஆழ்வார் திருவவதரித்தருளிய திவ்யதேசத்தி லிருக்கவேண்டும்” என்று திருநகரிக் கெழுந்தருளி அங்குள்ள ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வாரின் சிஷ்யப்ராசிஷ்யரான ஸ்ரீ பராங்குசதாஸரை வேண்டித்து “இவ்விடத்தில் திருவாய்மொழி ஒதினவர்களுண்டோ? ப்ரபந்தமுண்டோ?” என்று கேட்டார். அப்பொழுது அவர் “இப் பிரபந்தம் ஒதியுணர்ந்தாருமில்லை; இப் பிரபந்தமும், மற்றப் பிரபந்தமும் இங்கில்லை; அவை நடைபெறுதொழிந்த நாள் களும் பலவாயின. இது நிற்க, எங்களாசார்யர் அடியேனுக்கு ‘கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு’, என்ற ப்ரபந்தத்தை உபதேசித்தருளி “இக் கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பை ஆழ்வார் திருமுன்பேயிருந்து ஒரே சிந்தையுடன் தியானித்துப் பன்னிராயிரமுரு அதுஸந்தித்தால் ஆழ்வார் ப்ராஸந்நராவார்.” என்று அருளிச்செய்தாரென்றார். நாதமுனி ‘அந்தத் திவ்யப்ரபந்தத்தை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டும்’ என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்றார். அவரும் உகப்புடனே உபதேசித்தருளினார். நாதமுனியும், அவ்வுபதேசத்தைப் பெற்றுத் திருப்புளி யாழ்வாரடியில் ஆழ்வார்

திருமுன்பே 'கண்ணிதான் சிறுத்தாம்பை'ப் பன்னீராயிரம் உரு அதுஸந்தித்தார். ஆழ்வாரும் உகந்து ப்ரஸந்நராய் நாதமுனியை நோக்கி 'நீர் இவ்வாறு உபாஸிப்பதற்குக் காரணம் யாது?' என்று கேட்டருளினார். நாதமுனி 'அடியேனுக்குத் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை உபதேசித் தருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். ஆழ்வார் தமக்கு ஸர்வேசுவரன் 'மயர்வந மதி நலம்' அருளப்பெற்றதுபோல நாதமுனிகளுக்குத் திவ்யஜ்ஞானத்தைக் கொடுத்து 'ரஹஸ்ய த்ரயத்தையும், திருவாய்மொழியையும், மற்றுமுள்ள மூவாயிர ப்ரபந்தங்களையும், மற்ற சமயங்களின் தாற்பர்யங்களையும், அஷ்டாங்கயோக ரஹஸ்யத்தையும் ப்ரஸாதித் தருளினார். அதனால் நாதமுனிகளும் ஸர்வஜ்ஞராய் விளங்கினார். ஸர்வேசுவரனுடைய விசேஷ கடாசூத்ததைக் காட்டிலும் ஸ்வாதந்தர்யம் சிறிதும் கலப்பில்லாத ஆழ்வாருடைய விசேஷ கடாசூதம் மிகவும் சிறந்ததென்று அறியத்தக்கது.

நாதமுனிகள் தாம் ஆழ்வார் அதுக்ரஹத்தால் பெற்ற அர்த்த விசேஷங்களைத் தம் அந்தரங்க சிஷ்யர்களான உய்யக் கொண்டார் குருகை காவலப்பன் என்ற இவர்களுக்கு உபதேசித்தார். இவ்விருவருள் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பிக்கும், மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கும் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் பெரியநம்பிக்கும், பெரியநம்பி ஜகதாசார்யராய் விளங்கிய ராமாநுஜருக்கும் உபதேசித்தார்கள். 'உலகெங்கும் இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் பரவவேண்டும்' என்ற அபார கருணையால் ஸ்ரீ ராமாநுஜாசார்யர் எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸநாதிபதியாரை நியமித்து அவர்கள் வாயிலாக இதை வெளியிட்டார். அதன்பின் ஸ்ரீ ராமாநுஜாசார்யரின் அபரா (பின்ன)வதாரமான ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் அவதரித்து அஷ்ட திக்கெஜங்களை நியமித்து அவர்கள் வாயிலாக இதை வெளியிட்டார். எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸநாதிபதியரின் பரம்பரையைப்பற்றியும், அஷ்ட திக்கெஜங்களாகிய ஆசார்ய பரம்பரையைப்பற்றியும் வருகிற நம்மாசார்யர்களால் இப்பொழுதும் உபதேசிக்கப்பட்டு வருகிறதும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயமேயாம்.

இன்னும் இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்திற்குப் பெருமையுண்டு. அஃதாவது- தம் உக்தியாலும், பிரமாண விரோதமாயும் ஒன்றுஞ்

சொல்லாமல் கூடஸ்தரால் ஒதுவிக்கப்பட்ட விஷயத்தையே சொல்லுகையாம். இதனால் ப்ருஹத்தை யறிந்தவரிற் சிறந்தவராகிய ஆழ்வாரால் உபதேசிக்கப்பட்ட உபதேசமும், இப்பொழுது நம் மாசார்யர்களால் உபதேசிக்கப்பட்டுவருகிற உபதேசமும் ஒன்றேயாமென்றறியத்தக்கது.

“முன்னோர்மொழிந்தமுறைதப்பாமற்கேட்டுப்
பின்னோர்ந்துதாமதனைப்பேசாதே—தன்னெஞ்சில்
தோற்றியதேசொல்லியிதுசுத்தவுபதேசவா
லாற்றதென்பர்மூர்க்கார்வார்”

என்று மணவாளமாமுனிகள், முன்னோர்களால் ஒதுவிக்கப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங்களை முறைசெறிதும் தவறாமல் கேட்டு அவற்றை மனனஞ்செய்து அப்படியே பிறருக்குபதேசஞ் செய்கையே ஸுத்த உபதேசமாகிய ஸத்ஸம்ப்ரதாயமாம். அவ்வாறின்றித் தன்னெஞ்சில் தோற்றியபடியெல்லாம் பிதற்றி 'இது ஸத்ஸம்ப்ரதாயமாம்' எனல் ஸத்ஸம்ப்ரதாய மாகாதெனவும் அருளிச்செய்ததும் இதனை வலியுறுத்தும்.

ப. — அ.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தத்வ திவாகரம்.

(217-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சும:— ஸ்வாமி! தேவரீர் ஸாதித்த க்ரமத்தால் எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளாகிய ஆசார்யர்களைத் தவிர மற்ற ஆசார்யர்கள் ஆசார்ய பதவியை வஹிக்கக்கூடாதென்பது விளங்குகிறது. இதுநிற்க, எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளிற் சேராத உடையவர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த ஸர்வாலிகளும் ஆசார்யபதவியை வஹித்துவருகிறார்களே; அது எவ்வாறு பொருந்தும்?

- நீ கூறியது உண்மையே. உடையவர் சில ஸந்யாஸிகளை திவ்யதேசங்களைப் பாதுகாத்து வரும்படி நியமித்தார். அக் கள் ஆசார்ய நியமனத்தால் அக் கைங்கர்யத்தையே தமக் பரம ப்ரயோஜனமாகக்கொண்டு அநுஷ்டித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கைங்கர்யமே ப்ரதானம் மற்றது அப்ரதானம். அதனால் அவர்களுக்கு ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யத்தைத் தவிர வேறு அவகாசமில்லாததினால் அவர்கள் ஸமாச்சரயண மந்த்ரோப தேசார்த்தமாகக் காலத்தைப் போக்குவதில்லையென்றி அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரமில்லை யென்பதில்லை. அவகாசம் நேர்ந்தால் தம்மை யடைந்தவரின் ருசிக்கும், பக்திக்கும் தகுதியாகக் கடைக்கிப்பார்கள். இதனால் நீ கேட்ட ஆசார்ய விஷயமான முதற்கேள்விக்குச் சமாதானம் சொல்லப்பட்ட தாயிற்று, இனி இரண்டாம், மூன்றாம் கேள்விகளாகிய க்ரு ஹஸ்த ஸந்யாஸி விஷயத்திற்கு விடையளிக்கலாகும்.

ஆசார்யன் க்ருஹஸ்தனாகவும், ஸந்யாஸியாகவுமிருக்க லாம். ஸந்யாஸியாயிருக்கிற ஆசார்யனை ஆச்சரியப்பதால் உயர்வென்பதும், க்ருஹஸ்தனாகிய ஆசார்யனை ஆச்சரியப்ப தால் தாழ்வென்பதும் வேற்றுமையிலை. இனி நான்காவது கேள்வியாகிய பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் இன்னவென எடுத்து விளக்கப்படும்.

பஞ்ச ஸம்ஸ்காரமாவன:-

“தாப: புண்ட்ர ஸ்ததா நாம மந்த்ரோயாகச்ச பஞ்சம:

அமிபரம ஸம்ஸ்கார: பாரமைகாந்திய ஹேதவ:”

என்று சொல்லப்பட்டவையாம். அவற்றுள் தர்பமாவது:- ஆசார்யன், சாஸ்திரவிசுவாசம் முதலிய சிஷ்யலக்ஷணம் பொருந்தியிருக்கிறதா? என்று நன்றாய் பரீக்ஷிக்கப்பட்ட சிஷ் யன் தோள்முலங்களில் பூர்வாங்கமான கிரியையைச் செய்து, விதிப்படி விர்த்திசெய்யப்பட்ட ஹோமாக்களியில் திருவிலச் சனையென்கிற ஸ்ரீ ஸ்தாசன பாஞ்சசந்யங்களைத் தப்தஞ் செய்து அலங்கரிக்கையாம். அநேக உலோகச் சேர்க்கை

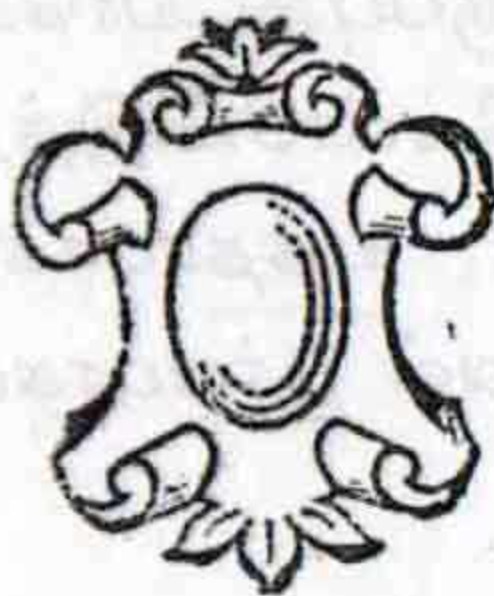
யால் ஆபரணத்திற்கு யோக்யமில்லாதொழிந்த பெரன்னை ஸ்வர்ணகாரகன் (தட்டான்) ஸ்புடஞ்செய்து ஆபரணமாக்கி ஸர்வேசுவரன் அணிந்துகொள்வதற்கு உரிமையாக்குவது போல இந்த ஆசார்யனும் அநேக தேர்ஷங்களோடு கூடி யிருக்கும் சிஷ்யனை இந்தத் தாபத்தால் சுத்தனாக்கி, மற்ற நான்கு ஸம்ஸ்காரங்களுக்கும், பகவத் பாகவதாசார்ய கைங் கர்யங்களுக்கும் யோக்யனாகும்படி செய்கிறான்.

இனி இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ட்ரம் உரைக்கப்படும். இங்கே புண்ட்ரமென்றது மேல்நோக்கி நோக்க இடுகிற ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை. இது, ஆசார்யன் தாபம் என்கிற ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்தபின் நெற்றிமுதல் பிடரிமுடிவாகப் பன்னிரு ஸ்தானங்களில் ஆசார்யனால் இடப் படுவதாம். சிலர் ஆசார்ய நியமனமில்லாமல் திருமண் காப்பைத் தரித்துக்கொள்வது பாணிக்ரஹணமில்லாத மாங் கல்யதாரணமும், ராஜாஜ்ஞையில்லாத சேவக வேஷமும்போ லாகும். “தத்ரஹிதம் கர்மம் நிஷ்பலம்” என்ற ப்ரமாணத் தின்படி இதில்லாமல் ஸத்கர்மங்களைச் செய்தால் அவை வீணாகவொழியும். திருவிலச்சனை திருமண்காப்பைப்பற்றி பாத்தமோத்தரத்தில் சிவன் பார்வதியைக் குறித்து “யேகண் டலக்ந துளஸி நளிநாக்ஷமாலா: யேபாஹுமூலபரிசிஹ்நித சங்கசக்ரா: யேவா லலாட பலகே லஸதூர்த்வ புண்ட்ரா:, தேவைஷ்ணவா: புவநமாசு பலித்ரயந்தி” என்றுரைத்த தாலும் அறியலாம். இதன் பொருள் பார்வதி! யாவர்கள் துளஸி, தாமரை மணிமாலைகளை யுடையவர்களோ யாவர்கள் புஜங்களில் சங்கசக்ரங்களால் நன்றாக அடையாளஞ் செய்யப் பட்டனவோ யாவர்கள் பல்கைபோன்ற விசாலமான நெற்றி யில் ஊர்த்வபுண்ட்ரமாகிய திருமண்காப்பு விளங்குகின்றதோ அவர்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவரென்று சொல்லப்படுவார். இவர் களின் தரிசன(பார்வை) பரிசன(தொடுகை) ச்ரவண(கேட்கை) மனன(நினைக்கை) இவைகளே சகல லோகத்தையும் பரி சுத்தமாக்கு மென்பதாம். இங்குக் குறிப்பிட்ட லோகம் என்ற சொல் லோகத்தில் வாழ்கின்ற ஜனங்களையுங்குறிக்கும்.

ஸ்வாமி! தேவரீர் அருளிச்செய்த ப்ரமாணசுலோகத்திலு
முதலடியையும், இரண்டாமடியையும், மூன்றாமடியை
தனித்தனியே பிரித்து இறுதியடியோடு பொருத்தினால்
கள் கழுத்தில் துளசி தாமரைமணிமாலைகள் விளங்குகின்
றனவோ அவர்கள் வைஷ்ணவர்களாவார். எவர்கள் தோள்
களில் சங்கசக்ரங்கள் விளங்குகின்றனவோ அவர்கள் வைஷ்
ணவர்களாவார். எவர்கள் நெற்றியில் திருமண்காப்பு
விளங்குகின்றதோ அவர்கள் வைஷ்ணவர்களாவார் என்று
பொருள் கொள்ளலாகும். இவ்வாறு கொள்வதும் பொருத்த
மானதே. அப்படியிருக்கத் திருவிலச்சனையில்லாத திருமண்
காப்பினால் பிரயோஜனமில்லையென்று அருளிச்செய்தது எவ்
வாறு பொருந்தும்?

— இந்த சுலோகத்திற்கு நீ கூறியபடி பொருள்கொள்ளலாகாது.
பிதா சிறந்தவனென்றும், புத்திரன் சிறந்தவனென்றும் கூறி
னால் ஒரு வசைக் காட்டிலும், ஒருவர் சிறந்தவரென்று
பொருள் கொள்ளலாகாது. பிதா புத்ர சப்தங்கள் ஒன்றுக்
கொன்று ஸம்பந்தமுடைய சொல்லாதலால் இருவரும் சிறந்
தவரென்றே பொருள் கொள்ளவேண்டும். பிதாவில்லாமல்
புத்திரனும், புத்திரனில்லாமல் பிதாவு மில்லாததுபோல இவ்
விடத்திலும் இவ்வைந்து ஸம்ஸ்காரங்களும், அங்காங்கி
பாவத்தால் ஒரு ஸம்பந்தமுடையனவாதலால் ஒன்றைவிட்டு
ஒன்றைப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளலாகாது. எல்லாம்
சேர்த்தே பொருள் கொள்ளத்தக்கது.

[தொடரும்.]

திருக்குறட்பொதுமை.

(முதல்தொகுதி 201-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வைதிகமார்க்கச் சார்பினரான திருவள்ளுவர் உரைத்த திருக்
குறள் இன்ன நோக்குடையதென்பது சங்கமருவிய சான்றோர் வாக்
யங்களால் முன்னெடுத்து விளக்கப்பட்டது. இன்னும் அவர்கள்
வாக்யங்களை ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்தில் “பண்டைமறை நேர்வன
மற்றில்லைபிற” என்றும், “நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை” என்
றும், “மெய்யாயவேதப்பொருள்” என்றும், “செய்யாமொழிக்கும்”
என்றும், “வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி” என்றும், “தாமே தமைப்
பயந்த வேதமே மேதக்கன” என்றும், “வேத விழுப்பொருளை” என்
றும், “தப்பாதவருமறை” என்றும் வேதத்தையே சிறந்த ப்ரமாண
மாகக் கொண்டுள்ளார்களென்பது விளங்கும்.

இங்கு இவர்கள் திருக்குறளின் பெருமையைத் தெரிவிப்பதற்கு
வேதத்தைச் சிறந்த ப்ரமாணமாகக் கூறி ‘இது அதனோடு ஒப்
பாகும்’ என்றார்களாதலால் திருக்குறளின் சிறப்பை அறிவதற்கு
முன் வேதத்தின் பெருமைபை உணர்ந்துகொள்ளவேண்டியதும்
நமது கடமையாகும். ஆகவே, இங்கு வேதத்தின் இயல்புகளை
எடுத்து விளக்கலாகும்.

வேதவ்யாஸபகவான் “வேதசாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி நதைவம்
கேசவாத்பரம்” (வேதத்தின் மிக்கதோர் ப்ரமாணமில்லை கேசவனின்
மிக்கதோர் தெய்வமில்லை) என்றார். இங்கு ஸர்வேசுவரனுடைய
பெருமை கூறவந்தவிடத்தில் கேசவநாமத்தால் கூறி அதனோடு ஒரு
சேர வேதத்தைக் கூறியதினால் கேசவனுக்குள்ள தன்மையெல்லாம்
வேதத்திற்குண்டென்ப தறியலாம். கேசவனென்ற சொல்லிற்கு
க்லேஸத்தைப் போக்குமவன், கேசியென்ற அசுரனை ஒழித்தவன்,
பீரம்ம ருத்ரர்களுக்குத் தந்தையாயிருப்பவன், சிறந்த கூந்தலை
முடையவன், என்ற நான்கு பொருள்களுள்ளன. இவற்றுள் முன்
விரண்டு பொருள்களால் ஸர்வேசுவரன் அகில ஹேயங்களுக்கும்

(எல்லா அல்பங்களுக்கும்) எதிர்த்தட்டானவனென்றும், பி
ரண்டு பொருள்களால் கல்யாணகுணங்களை யுடையவனென்
கொள்ளத்தக்கன. வேதமும் அபௌருஷேயத்வ (புருஷனால்
யப்படாமை) நித்யத்வங்களாலே சிறந்து விளங்குந் தன்மைய
யதே. இதனால் எல்லாரினும் ஸர்வேசுவரன் சிறந்து விளங்குவது
போல வேதமும் எல்லா ப்ரமாணங்களிலும் சிறந்துவிளங்குந்
தன்மையுடையதென்பது பெறப்படும்.

வேதம் நித்யமாயுள்ளது, ஒரு புருஷனால் செய்யப்படாதது
என்ற பொருள்கள் எவ்வாறு வித்திக்குமென்னில்? வேதம் என்ற
சொற்பொருளை ஆராயவே வித்திக்குமென்க. இதன் பொருளா
வது:- “வேதஇதிவேத:” (அறியுமியல்புடையது) என்பதாம். இங்கு
இன்னகாலத்தில் அறிந்தது என்று ஆராயப்படாமையால் எக்காலத்
திலும் உள்ளதென்ப தறியலாம். எக்காலத்திலும் உள்ளதெனவே
ஒரு புருஷனால் செய்யப்படாததென்பது தானே கிடைக்கிறது.

* “அநாதி நிதநாஹ்யேஷா வாசுத் ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்புவா
ஆதேள வேதமயீ திவ்யாயதஸ்ஸர்வா: ப்ரஸுதய:”

என்றதனால் ஸ்வயம்புவாகிய ஸர்வேசுவரன் வாக்கினின்று வேதம்
உண்டாயிற்றென்று சொல்லப்பட்டபடியால் வேதம் ஒரு புருஷனால்
செய்யப்படாததென்று சொல்வது எவ்வாறு கூடுமெனின்? மஹா
ஸம்ஹாரகாலத்தில் ஸர்வேசுவரன் வேதங்களை யெல்லாம் ஒன்றொழி
யாமல் நினைத்துக்கொண்டிருந்து பின் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவுடன்
அவற்றை பிர்மமாவுக்கு உபதேசிக்கின்றான். இம்முறையை யுட்
கொண்டு ஸர்வேசுவரன் வாக்கினின்று வேதமுண்டாயிற்றென்று
கூறுவதோர் வழக்குண்டு; ஆதலால் கூடுமென்க.

* இதன் பொருள்:- யாதேரு வாக்கினால் எல்லா ஜகத்தினுடைய உற்
பத்தியறியலாம்படியிருக்கும்; வேதஸ்வரூபியாய், எல்லா ப்ரமாணங்களிலும்
சிறந்ததாய், உற்பத்தி நாசங்களற்றதாயிருக்கிற இந்த வாக்கானது, ஆதியில்
ஸ்வயம்பு என்ற பெயரையுடைய ஸர்வேசுவரன் வாக்கினின்றும் உண்டாயிற்
றென்பதாம்.

புருஷன் முக்குணவுசத்தால் தமொற்றமுற்று அறியாமை, வஞ்
சனை, மறதி, அசத்திகளையுடையவனா யிருப்பான். இவனால் செய்
யப்பட்ட சாஸ்திரமும் இந்தத் தோஷங்களை யுடையதாயிருக்கும்.
வேதம் ஒரு புருஷனால் செய்யப்படாததினால் இத் தோஷங்களற்ற
தாய் விளங்கும். ஆகையால் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டவை யெல்
லாம் ஸத்யங்களாம். இதுபற்றியே இங்கு, “தப்பாவருமறை” என்
றும், “மெய்யாயவேதம்” என்றும், “செய்யாமொழி” என்றும்,
“வேதவிழுப்பொருள்” என்றும் கூறினார்கள். பிறரை வருத்து
கின்ற சேநயாகம் முதலியவற்றையும் வேதம் விதித்திருக்கிறபடி
யால் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் நன்மையாகக்
கொள்வ தெப்படியெனின்? வேதம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஸர்
வேசுவரன் இயல்புகளையும், மோகூத்தின் தன்மைகளையும், பிறவற்
றையும் உரைத்தன. இவையெல்லாம் உண்மையென்று நம்புவ
தெப்படி? என்று சந்தேகங் கொள்வாரின் சந்தேகத்தை ஒழிப்ப
தற்குப் பிரத்யக்ஷபலஞ்சிய சேநயாக முதலியவற்றை விதித்தது.
சேநயாகத்தால் சத்ருக்கள் நாசம் பிரத்யக்ஷ வித்தமாயறிந்த
தொன்றும்.

இன்னும் மற்ற நூல்களெல்லாம் வேதத்தை மூலப்ரமாண
மாகக்கொண்டு ஜீவிக்கின்றன. வேதம் ஸ்வத: ப்ரமாணமுடையதா
யிருக்கும். அஃதாவது தனக்குத்தானே ப்ரமாணமுடையதா
யிருக்கு மென்பதாம். இது பற்றியே இங்கும் “தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக்கன” என்று சொல்லப்பட்டது. வேதச்சார்பல்லாத
நூல்களெல்லாம் பெரியோர்களால் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டா. இது
பிற்க,

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

“தர்மம் ஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம் ப்ரமாணம் ப்ரதமம் ச்ருதி:
த்வீபம் தர்மசாஸ்த்ரம்ஹி த்ருதீயம் லோகஸங்க்ரஹ:

ன்றபடி தர்மத்தை யறியவேண்டுமென்ற விருப்புடையாரெல்லாம்
வதத்தையே முக்ய ப்ரமாணமாகக்கொள்ளவேண்டும். இத்துணைப்
புறும் சிறப்புடைய வேதம், பூர்வபாகம், உத்தரபாகமென்ற
பாண்டு பிரிவினையுடையதாயிருக்கும். இவற்றுள் பூர்வபாகம், நகு

வரனுடைய ஆராதன ஸ்வரூபங்களையும், உத்தரபாகம், ஈசுவரகொல்வித்தும் திரிந்தகொடியவரானும் பிர்மமா முகலானவர் ஸ்வரூபங்களையும் வெளியிடும். பூர்வபாகத்தின் அர்த்தங்களைக் காள் அறிபவொண்ணாத பரமபதவாசனே! தேவ் ஸுரிக்கும் தெளிவாயுணர்த்துவன தர்மசாஸ்திர முதலியவையாம். உத்தரபாகத்திருத்துழாய் மாலைபுடையவனே! என்று சொல்லுவார்களாகில் தின் அர்த்தங்களைத் தெளிவாயுணர்த்துவன இதிஹாஸ முதலியவை அவரேசீரியர். அவர்கள் அமுதுசெய்து மிகுந்த ப்ரஸாதத்தை யாம். இத்திருக்குறளும் பூர்வபாகார்த்த விளக்கமான தர்மசாஸ்திரக்ருபையோடு கொடுப்பார்களாகில் அது அப்பொழுதே பரிஸுக் மென்பதே சான்றோர்களின் கொள்கையாம். இனித்திருக்கு தேத்தைத் தருமன்றோ என்பதாம். இதனால் பெரியோர்கள் மனங் வேதார்த்தத்தை வெளிப்பிடுகிற தென்பதைத் திருக்குறள் வாக்ய களிப்புற்றுத் தருகிற போனகமே கொள்ளத்தக்கதென்பதும், களால் ஆராயலாகும். அவர்களிடத்தில் வலிந்துபெற லாகாதென்பதும் விளங்குகின்றன.

இதுவரையுங் கூறியதினால், திருக்குறளின் பெருமை விளக்குதற்குச் சான்றோர்கள் வேதப்ரமாணத்தை முக்யமாகக் கொண்டார்களென்பதும், வேதம், எப்பொழுதுமுள்ளதாயும், ஒ புருஷனால் செய்யப்படாததாயுமுள்ளதென்பதும், அதிற் சொல்ல பநிம் பொருளெல்லாம் உண்மைகளாமென்பதும், தர்மத்தை யறிய வேண்டுமென்ற விருப்புடையாரெல்லாம் வேதத்தையே முக்யப் மாணமாகக்கொள்ள வேண்டுமென்பதும், வேதம் பூர்வபாகம், உ தரபாகமென்ற இரண்டு பாகங்களை யுடையதாயிருக்கு மென்பதும் திருக்குறள் பூர்வபாக விளக்கமான தர்ம சாஸ்திர மென்பது உரைக்கப்பட்டன.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ:

பாகவத உச்சிஷ்டம்.

பாகவத உச்சிஷ்டமாவது:— பாகவத் ஸம்பந்திகளான பெ யார் உண்டுகழித்தசேஷா (மீத) ந்நமாம். இதைப்பற்றி,

“வானுளாரறியலாகாவானவாவென்பராகில்
தேனுலாந்துளபமாலேச்சென்னியாவென்பராகில்
ஊனமாயினகள்செய்யும்ஊனகாரர்களேனும்
போனகஞ்செய்தசேடந்தருவரேல்புனிதமன்றே”

என்று அருளிச்செய்தார். இதன் பொருள் ஞானம் பிறப்பதற்கு முன் தங்கள் வயிறு வளர்ப்பதற்காகப் பிறரைக்கொன்றும்

ஒரு நாள் பட்டர் தம்சிஷ்யராகிய நஞ்சீயர் தம்விஷயத்தில் அன்போடு பணிவிடை செய்ததற்குகப்புற்றுத் தாமமுதுசெய்த ப்ரஸாதத்தின் சேஷத்தை அவருக்களித்தார். அவரும் உகப்புடன் பெற்று ‘அடியேன் உஜ்ஜீவித்தேன்’ என்றார். இந்த வரலாற்றாலும் பெரியார் உகந்துகொடுத்த ப்ரஸாதமே உத்தேசியமென்பதறிய லாம். இன்னும் இதற்குச் சிலவரலாறு எடுத்துரைக்கப்படும்.

வேதவ்யாஸபகவான் ஒரு நாள் ஸரஸ்வதி நதிக்கரையை அடைந்து,

“நிலவரைப்பினிலுறைபவர்கெஞ்சகந்தெருளப்
பலவுரைத்தனம்புராண ஸல்பாரதந்தெரித்தேம்
மலைவறப்பழமறைவகுத்துரைத்தனமென்றோ
இலகியெம்முளந்தெருடரப்பெற்றிலமின்னும்”

“வரிச்சுரும்பிமிர்வண்டுழைம்முகில்கைதயினிது
விரித்திலேமினிவிளங்கயாம்விரிக்குவமென்றோ
கருத்தினெண்ணினனிருந்துழிக்கனிந்ததெள்ளமுதைச்
சிரித்தவின்னிசையர்ப்புனியவழிச்சேர்ந்தான்”

என்றபடி உலகிலுள்ளவர்களின் உள்ளந்தெளிவடைய பலபுராணங் களையும், பாரதத்தையு முரைத்ததோடு வேதங்களையு முறைப்படுத் திக் கூறினோம்; இன்னும் மனங்களிலுற்றுத் தெளிவடையவில்லையே காரணம் யாதோ? இதுவரை ஸர்வேசுவரன் குணவிசேஷங்களைக் கூறுகின்ற சரிதத்தைத்தனியே ஒன்றும் செய்தோமில்லை; இனிபா வது ஸர்வேசுவரன் சரிதத்தை விளங்க விரித்துரைக்கக் கடவோம்.

என்று கருதியகாலத்தில் அவ்விடத்திற்கு நாரத பகவான் வந்தனர். அப்பொழுது நாரதர் வேதவ்யாஸரை நோக்கி நீர் ஆராயத்தக்க பல நூலுரைத்திராயினும், பக்தியோடு எம்பெருமானுடைய சரிதத்தைக் கூறினீரில்லை. இது நிற்க, நான்முகன் தன்னோடு தேவருலகோடியிர் படைத்தவனாகிய ஸர்வேசுவரன் கதையல்லது மனத்திருளை ஒழிப்பதற்குப் பிறிதுபாதுளது? சிறப்புற்ற நல்ல தடாகத்தில் விரும்பி வளிக்கின்ற அன்னமானது, காட்டில் சிறிய காக்கைகள் சேர்ந்திருக்கின்ற குளத்தைக் கருதாததுபோல ஸர்வேசுவரனுடைய ஸரிதத்தைக் கேட்டவர்கள் ஞானமிக்கவராய்ப் பிறிதொன்றையும் விரும்பமாட்டார்கள். பிறந்திறந்துழன்று வருகிற பிறவிப் பிணியை ஒழிப்பதற்கு ஸர்வேசுவரனுடைய ஸரிதமே மருந்தாயிருக்கும். முன்னொரு காலத்தில் யான் பாகவதர்களின் உச்சிஷ்டத்தை அவர்கள் உகந்தளிக்கப் பெற்றுண்டு அவர்களால் சொல்லப்பட்ட எம்பெருமானுடைய ஸரிதத்தைக் கேட்டதாலன்றோ கொடிய பாபத்தினின்றும் விடுபட்டவனானேன். இந்த வரலாற்றையான் முறையாகச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக.

ஒரு ப்ராஹ்மணனுக்கு அடிமைத் தொழில் செய்து கொண்டிருந்த ஒருத்தியின் வயிற்றில் பிறந்திருந்தேன், அந்த ப்ராஹ்மணனுடைய க்ருஹத்திற்குப் பற்றற்ற பரமபாகவதர்களாகிய ஸர்யாஸிகள் வந்தார்கள். அப்பொழுது கார்காலமும் வந்து சேர்ந்தது. ஸர்யாஸிகள் கார்காலங்கழிப்பு நான்கு மாதம் வறையும் ஓரிடத்திலிருந்து சாதூர்மாதவங்கல்பம் என்ற ஓர் விரதத்தை அதுஷ்டிப்பதற்குக் கடமைப்பட்டவர்கலால் அவ்விடத்திலே அவர்கள் தங்கும்படி நேர்ந்தது.

“அடைந்திடுமெதிகடமச்சேனையேவலந்தணன்செய்திடப்பணித்தான்
கடந்தவர்க்கவண்மகிழ்த்திமெப்படிசெய்கருத்தினேவல்செய்தவர்கேர்
இடந்தனின்மருவி நுகர்த்திசேடமிருந்தவர்கேர்சொல்லினுண்டதனால்
தொடர்ந்திடுபவம்மேகேடெதொலையத்துலங்கியதுள்ளமுமரதோ”

என்றபடி அப்பொழுது அந்த ப்ராமணன் என்னை ஸர்யாஸிகளுக்கு அடிமை செய்யும்படி கட்டளையிட்டான், யானும் அவர்கள் மனமுகக்கும்படி பணிவிடைசெய்தேன். பின் அவர்கள் அழுதுசெய்த

ஷ்டத்தை அவர்கள் நியமனத்தாலுண்டேனாதலால் என் பாபமலாம் அடியோடொழிய மனமும் பரிஸுத்தமடைந்தது.

4 அந்த ஸர்யாஸிகள் ஸர்வேசுவரனுடைய ஸரிதத்தைக் கண்டது ஹ்ருதயத்தோடு கூறியதைக்கேட்டேன். அதனால் ஸர்வேசுவரன் விஷயத்தில் பக்தியுடையவனாய் விளங்கினேன். அது சமயம் என்னை ஈன்றெடுத்த மாதாவைச்சர்ப்பந்தீண்டியது. உடனே அவள் உயிர்தீர்த்தாள். அதன்பிறகு யான் மஹாமேரு பர்வதத்தையடைந்து,

“தற்பரமாகியமலமாய்நின்றதலைவனைக்காண்குதுமென்னு
வெற்பினிற்றவஞ்செய்காலையிப்பிறப்பின்விழியெதிர்காண்கிலையெனவோர்
சொற்பெருவிசம்பிலெழுந்ததுவினையாற்றேருன் துயவ்வுடலம்வீழ்ந்திடலும்
கற்பமொன்றொழியக்கண்படைபொருதுங்கடிமலரவனிடத்துற்றேன்”

என்றபடி ஸர்வேசுவரனைக் காணவேண்டுமென்று அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்தேன். அந்தச்சமயம் ‘நீ இந்தப் பிறப்பில்’ காணமாட்டாய்’ என்று அசரீரி கூறியது. அதன்பின் வினைவசத்தால் என் சரீரமொழிப பிர்ம்மாவை யடைந்தேன்.

பின், திருப்பாற்கடலில் யோகநித்திரைசெய்யும் ஸர்வேசுவரன் யோக நித்திரையினின் நெழுந்து பிர்ம்மா, மரீசி முதலானவர்களைச் சிருஷ்டித்தான். அப்பொழுது யான் பிர்ம்மாவிடத்திலிருந்துண்டானேன். யான் இவ்வளவு பெருமையடைவதற்குப் பாகவத உச்சிஷ்டத்தையுண்டு ஹரியின் கதையை அன்போடு கேட்டதே முக்ய காரணமாம். இன்னும்,

“வினக்கழற்கொழியாவெண்மதிக்கலாவிரிதிரைக்கருங்கடன்முகட்டின்
முனைத்துயர்பசும்பொன்வரைவலந்திரியமோட்டுவெங்கதிரவற்கேகா
உளத்திருள்கடியுமாயவன்தொன்னு லுரைமதியென்றுபைந்தேறல்
துளக்கறவொழுகியன்னபைந்தொடையாழ்த்தொன்முனிசொற்றனன்
[கன்றான்”]

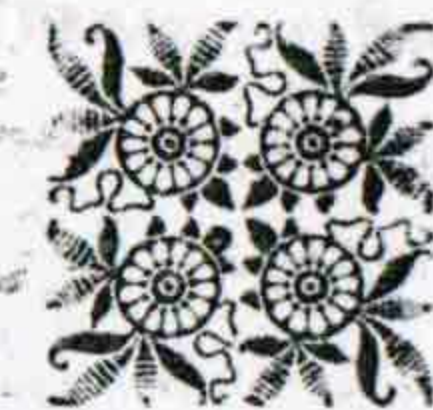
என்றபடி வினக்கொளிக்கும், சந்திர ஸூர்யர்களின் ப்ரகாஸத்திற்கும் போகாதமனவிருளானது ஹரியின் ஸரித்திரத்தைக் கூறியதினால் ஒழியும் ஆதலால் நீர் ஹரியின் ஸரித்திரத்தைச் சொல்லீராகுவென்று கூறினார். அதன்பின் வேதவ்யாஸபகவான் ஸர்வேசுவரன்

வரனைத் துதித்து வேதத்தோடொத்த பெருமையுடைய ஸ்ரீ
வதத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினார். இது நிற்க,

ஸ்ரீகாஞ்சிநகரை ராஜப்பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்
ராஜாவின் குமாரத்தியை ஒரு பைசாசம் பிடித்தது. அதைப்
போக்குதற்கு அரசன் பலமந்த்ரவாதிகளைக்கொண்டு முயன்ற
விடத்திலும் அது போகாதொழிய வேறு மந்த்ரவாதத்திற் சிறந்
தார் எவரேனுமுண்டோ? என்று விசாரித்தான். அப்பொழுது
சிலர் அரசனைநோக்கி இவ்வூரில் யாதவப்ரகாசனென்ற ஒரு அத்
வைத ஸந்யாஸி இருக்கின்றார்; அவர் மந்த்ரவாதத்தில் மிகவும் சிறந்
தவர்; வேதார்த்தங்களை முற்றப்பயின்றவர்; அவர் இங்கு வருவாரா
கில் இந்த பைசாசம் ஒன்றும் மறுத்துப் பேசாமல் ஒடிவிடும்;
என்றார்கள். இது கேட்ட அரசன் ஒற்றரை நோக்கி நீங்கள் 'யாத
வப்ரகாசன் என்ற ஸந்யாஸியை அழைத்து வரக்கடவீர்கள்' என்று
கட்டளையிட்டான். அவர்கள் யாதவப்ரகாசன் இருப்பிடம்வந்து
அரசன் ஆஜ்ஞையைத் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது யாதவப்ர
காசன் ஒற்றரை நோக்கி 'யாதவப்ரகாசன் உன்னை இவ்விடம்விட்டு
ஒடிப்போகும்படி கட்டளையிட்டார்' என்று அந்தப் பைசாசத்திற்கு
அறிவிக்கக்கடவீரென்று கூறினார். ஒற்றரும் அவ்வாறே சென்று
பைசாசத்திற்கு அறிவித்தார்கள் பைசாசம் அவர்களை நோக்கி
'அந்த யாதவப்ரகாசன் என்ற ஸந்யாஸியை அவ்விடம் விட்டுப்
போகச் சொன்னோம்' என்று சொல்லக்கடவீர்களென்றது. ஒற்றரும்
அப்படியேசென்று யாதவப்ரகாசனுக்கறிவித்தார்கள். அது கேட்ட
யாதவப்ரகாசன் மனக்கொதிப்புற்றுத் தம் சிஷ்யர்களையும் அழைத்
துக்கொண்டு அரசன் அரசன்மனையடைந்தான். அரசன் யாதவப்ரகா
சனைத் தக்கபடி உபசரித்தான். பின் யாதவப்ரகாசன் மஹாமந்த்
ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு பைசாசத்தை நோக்கி 'நீ இவ்விடம்
விட்டு விரைவில் அகன்றொழிவாய்' என்றான். அப்பொழுது பைசா
சம் யாதவப்ரகாசன் நேரே காலை நீட்டிக்கொண்டு அடா! யாதவ
ப்ரகாசா! நீ ஜபிக்கிற மந்த்ரம் யானறிவேனென்று அந்த மந்த்ரத்
தைச் சொல்லிக்கொண்டு 'நான் இந்த மந்த்ரத்திற்கும், உனக்கும்
பயந்துபோகமாட்டேன்; நீ உனது பூர்வ ஜன்மத்தையுமறியமாட்
டாய் எனது பூர்வ ஜன்மமுந் தெரியமாட்டாய் அப்படி யிருக்கிற
உன்னுடைய ஆஜ்ஞைக்கு யான் கட்டுப்படுவேனோ' என்றது. யாதவ

ப்ரகாசன் அதை நோக்கி அப்படியானால் நீயே எனது பூர்வ ஜன்
மத்தையும், உனது பூர்வ ஜன்மத்தையும் தெரிவிப்பாய் என்றான்.
பைசாசம் யாதவப்ரகாசனை நோக்கி 'நீ மதுராந்தகம் என்ற ஊரில்
ஒரு ஏரிக்கரையில் ஒரு புற்றில் உடும்பாயிருந்தாய்' அக்காலத்தில்
ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்த ஏரியில் நீராடி
அவ்விடத்தில் சிறிதுநேரம் தங்கி அமுதுசெய்து சென்றார்கள்.
அவர்கள் அமுது செப்த ப்ரஸாதத்தின் உச்சிஷ்டத்தை உண்டாய்
அதனால் நீ இப்பொழுது யாவராலும் போற்றத்தக்க அந்தணனாய்
விளங்குகின்றாய் இது நிற்க, யான் முன்னொரு ப்ராஹ்மணனாய்ப்
பிறந்திருந்தேன். மறுமைப்பலனைக்கருதி யாகஞ்செய்யத் தொடங்
கினேன். அதில் மந்த்ரலோபம் க்ரிபாலோபத்தால் இந்த ஜன்ம
மடைந்தேன் என்று. அதின் பின் யாதவப்ரகாசன் அந்தப் பைசா
சத்தைப்பார்த்து நீ யாருடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்படுவாய்
என்று கேட்டான். பைசாசம் உம்மிடத்தில் பயின்று கொண்டிருப்
பவரில் ஒருவரான இதோ இருக்கின்ற இளையாழ்வார் போகச்
சொன்னால் போவேனென்று அவரைத் தன்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்
றது. அது சமயம் யாதவப்ரகாசன் இளையாழ்வாரைப்பார்த்து நீ
இதைப் போகும்படி கட்டளையிடமென்று சொல்ல அவரும் அவ்
வாறே சொன்னார். பைசாசம் இளையாழ்வாரை நோக்கி ஸ்வாமி!
உமது திருவடிகளை என் சிரஸின்மீது வைத்தாலொழிய யான்
இதைவிட்டு அகலமாட்டேனென்றது. இளையாழ்வார் அதன்
வேண்டுகோளின்படிசெய்ய, பைசாசம் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு
அரசன் குமாரத்தியை விட்டுச்சென்றது.

இந்த இரண்டு வரலாற்றாலும் பாகவத உச்சிஷ்டமானது மிக
வும் பரிஸுத்தமுடைய தென்பதும், அது, சகல பாபங்களையும்
போக்கவல்லதென்பதும் விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ:
நன்கொடை.

நமது திவாகரம் நீழிவாழ்ந்து நிலவுதற்காகப் பல தார்மிகர்
கள் நன்கொடை புரிந்த விஷயத்தைக் குறித்துச்சென்ற பகுதியில்
வெளியிட்டுள்ளோம். அது போலவே இப்பொழுதும், மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கத்திற்குக் கௌரவ கார்பதரிசிபாயிருந்து அச்சங்கத்தை
உயிரெனப் போற்றிவருபவரும், தமிழ்ப்புலவரிடத்தில் விசேஷ
அபிமானமுடையவரும், அறிஞருக்கு அரியபலகொடைபுரிந்து
வருபவரும், உத்தமகுணங்கட்கெல்லாம் உறைவிடமாயிருப்பவரும்,
ப்ரபல வக்கீல்களுள் ஒருவருமாகிய மதுரை, ஸ்ரீ. உ. வே. T. C.
ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் ஸ்வாமி அவர்கள் ரூபா 25 பொருளுதவி புரிந்
தார். இத்துணைப் பெருந்தகையாளாகிய இந்த ஸ்வாமி மனமு
வந்துதவிப இதுவே நமதுதிவாகரம் மேன்மேலும் விர்த்திபெற்று
விளங்குமென்பதற்கு அறிகுறியாயிருக்கிறது. இது நிற்க, ஸ்ரீரங்
கம் ஸ்ரீமாந் நாகமணி ராமாநுஜ தாஸர் அவர்கள் பயன்கருதாது
திவாகரத்திற்குப் பலவுபகாரஞ் செய்துள்ளார். இப்பொழுது அவர்
புருஷகாரத்தால் திருச்சிராப்பள்ளி ஷாப் வியாபாரம் ஸ்ரீமாந்
மு. ரெ. ஸ்ரீராமலு சேட்டியார் அவர்கள் ரூபா 25ம், ஷெயூர் ஷாப்
வியாபாரம் ஸ்ரீமாந் கோபாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை, அவர்கள் &
ஸ்ரீமாந் அருணாசலஞ் சேட்டியார் அவர்கள் ரூபா 25ம், ஷெயூர்
ஷாப் வியாபாரம் ஸ்ரீமாந் அப்பண்ணு சேட்டியார் அவர்கள் ரூபா
25ம் ஷெயூர் ஷாப் வியாபாரம் ஸ்ரீமாந் மோதி. ப. ராதாகிருஷ்
ணஞ் சேட்டியார் அவர்கள் ரூபா 25ம் கொடுத்து ஜீவித சந்தாதார்
களாகச் சேர்ந்தார்கள் நிலை பேறுடைய இத்தர்மம் செய்த ஐயங்கார்
ஸ்வாமியவர்களும், ஏனைப் ஐயரும், இந்த ஐயரைக்கொடுக்கும்படி
செய்த ஸ்ரீமாந் நாகமணிராமாநுஜ தாஸரவர்களும், 'பொருந்திய
தேசம் பொறையும் திறலும் புகழும் நல்ல, திருந்திய ஞானமும்
செல்வமும் பெற்றுவிளங்க ஸர்வேசுவரனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்'
ஸ்ரீமாந் நாகமணி ராமாநுஜதாஸர் அவர்கள் தமக்குரிய பலகாரியங்
கள் இருக்க திவாகரத்திற்குழைக்க வேண்டியதும் நமது கடமை
யாம், என்று கருதியகருத்து என்றும் நிலை பெற்றுவாழ்க.

—

ஸ்ரீ:

பாலபாரதியார் இயற்றிய

இராமாயணத்திருப்புகழ்.

[குறிப்புரை.]

—

ஹரிஸமயதிவாகரப் பிரசுரம்-உ.

ஹரிஸமயதிவாகர அச்சியந்திரசாலை,

ம. து ர .

1925.

இதன் விலை அணா 4.

ஸ்ரீ:

இராமாயணத் திருப்புகழ்

முன்னுரை.

ஸ்ரீராமசந்த்ரனுடைய திவ்யசரிதமாகிய அமிர்தத்தைப் பலரும் பருகிக் களிகூருமாறு அருந்தமிழா லளித்த பெருந்தகையாளர் கம்பரென்னுங் கவிச்சக்ரவர்த்தியாவர். அவர்தம் இராமாயணமென்னும் நூலின் அருமை பெருமையை அறியாதார் எவருமே இல்லை. தனக்கு ஒப்புபர்வற்ற தன்மையால், தமிழ்க் கவிகட்கெல்லாம் அஃதொரு சிந்தாமணியே என்னத் திகழ்கின்றது. அதுபற்றிப் பிற்காலத்தமிழரிற் பெரும்பாலார் தமது செய்யுட்சனிலும், உரைநடையிலும், சொற்பொழிவுகளிலும் அதன் பொருள்தயங்களைப் போற்றி எடுத்தாளுவாராயினர். அங்ஙனம் அக் கல்வியிற்பெரியாரது களிகளில் மிகுதியும் பயிற்சியுடைய புலவர் பெருமான் ஒருவரால் இயற்றப்பெற்றதே இவ் இராமாயணத் திருப்புகழும் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடற்பாலது.

இராமாயணமென்னும் புண்ணியகதையே புகழ்பெருளாகப் புண்ணியல்வழாத வண்ணவிருத்தங்களிற் பாடுதலின், இப் பிரபந்தம் இராமாயணத் திருப்புகழ் என்று பெயர்பெறுவதாயிற்று. ஆயினும், இதன் ஆசிரியர் இதற்கு இராமசேயம் என்ற மற்றொரு பெயரை வழங்கியிருப்பதாகவும் அறியப்படுகிறது. “யாது நினைந்தாலு மந்த வாழ்வுதரும் த்யாகசிந்து ராமசேயம் பாடவந்து துணையாவாய்” என்பதனை நோக்குக. அக்காரணத்தால் இதற்கு இராமசேயத் திருப்புகழ் என்றும் பெயர் கூறுவதுண்டு.

இதனை இயற்றியருளிய பெரியாரது திருப்பெயர் பாலபாரதி என வழங்கலாகும். எனினும், “துற்றபொருள் கொண்டு பாரதி அப்பன் உனை நெஞ்சிலேகொடு சுத்தகவி கம்பநாடன் இனிதோதும்,

சொற்படி விளம்பும் ராமசேயம்” என அவர் தாமே கூறுதலினின்று, அப்பன் என்பது அவர் இயற்பெயரும் பாரதி என்பது சிறப்புப் பெயருமாக இருக்கலாம் என்று எண்ண இடமுண்டாகின்றது.

இவரது காலமும் இடனும் முதலாய வரலாற்றென்றும் தெளிவாக இந்நூலகத்துக் காணக்கிடையாவேனும், தலைமைசான்ற புலமையாளரில் இவரும் ஒருவரேயென்னத் தட்டில்லையென்பது இனிது விளங்கும். இவர் இயற்றமிழுடனே இசைத்தமிழும் பயின்றவர்; தென்மொழியோடு வடமொழியினும் வல்லார். இவரது கவித் திறமை மிகவும் மேலானதாக மதித்தற்குரியது.

இப் பனுவல் முழுவதும் சந்தவீண்பம் செறிந்த செந்தமிழ்ப் பாடல்களால் நிறைந்து மிளர்கின்றது. அவற்றுள் வடமொழிப் பதங்கள் பெரும்பான்மையாக வழக்குப் பெறுகின்றன. ஆயினும், அவை செவிக்கினிய ஒசையுடன் செய்யுள்நடையை அழகு செய் னனவாம். ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் பெருமானை முன்னிலையாக்கி, முற்பகுதியிற் கவிவின் பிரார்த்தனையோடுகூடிய புகழ்ச்சியும், பிற்பகுதியில் இராமாயணக் கதையின் தொடர்பான நிகழ்ச்சியும் அருமையாக அமைத்துப் பாடப்பெற்றுள்ளன. கம்பநாதரது கருத் தமைதியிற் பொருத்தமானவற்றை இடையிடையே எடுத்தாரும் திறமும் மிக வியக்கற்பாலது. உவமை, உருவகம், ஆதிய அணிவகைகள் எல்லாம் இந்நூலுள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. சிற்சில விடங் களிற் சொற்றொடர்களின் பொருளாமும் பெரிதும் போற்றத்தக்கது. இவ்வாற்றாற் பலவகையானும் வரையறைப்பட்ட பொருளை மேற் கொண்டு இசைப்பாக்கள் இயற்றுவதெனின், அது யார்க்கும் எளிதினில் வாய்ப்பதன்று. ஆகலின் இவ் வாசிரியரும் ஒரு தெய்வக் கவியே என்பது தெள்ளிதிற் றுணரப்படும்.

இஃதன்றி, இவர் திருமாலடியையே தமக்குப் பெருவாழ்வாக மதித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ திலகரென்று தெரிகின்றது. திருவாங்கச் செல்வரான அழகியமணவாளப் பெருமானை இவர் இப் பிரபந்தத் திற்கு நாயகராகக் கொண்டுள்ளார்.* இவரது பாசுரங்கள் யாவும்

* இவ்வுண்மை புத்தகாண்டத்திற் திச்செய்யுள்களால் விளங்கும்.

பததிச்சுவை பழுத்தனவாகி, அப்பெருமானிடம் இவர்க்குள்ள அளவு கடந்த அன்பைப் புலப்படுத்துகின்றன. ப்ரபந்நஜன்கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார்விஷயமாக இவர் நூன்முகப்பில் மங்களாசரணம் செய் திருக்கிறார். மற்றுள்ள ஆழ்வார்களையும் அவரருளிச்செயல்களையும் அடிக்கடி புகழ்ந்து போற்றுகின்றார். திருவஷ்டாசூர மந்தரத்தின் பெருமையைப் பலவாறாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார். திவ்யதேசங்கள் நூற்றெட்டின் திருப்பெயர்களையும் இடையிடையே எடுத்தோதி இனியராகிறார். திருமண்காப்பும் திருமணித் தாவடமும் அணிந்து, பஞ்சஸம்ஸ்காரம்பெற்று அடியார்குழாத்துடன் கூடிப், பண்ணலங் கனிந்த பாடல்களாற் பெருமானை மனமுருகப்பாடி மகிழ்வதைத் தமக்குப் பெரும்பேறுக மதித்துப் பேசுகின்றார். பாகவதஸேவையே தமக்குகந்த பணி என்று பாராட்டிக் கூறுகிறார். திவ்யப்ரபந்தம், அஷ்டப்ரபந்தம் முதலானவற்றிலுள்ள அருந்தொடர்களும் அபிப் பிராயங்களும் இத் திருப்புகழில் விரவிவருதலும் அறிந்து மகிழற் பாலது. இவற்றால், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயத்தில் இவ்வாசிரியர்க்குள்ள ஊற்றம் இத்தகைத்தென்பது ஒருவகையான் உணரலாகும்.

இனி, திருமால்மருகரான முருகக்கடவுள்மீது அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ்ப் பிரபந்தம் இதற்குக் காலத்தான் முந்தியதோ அன்றிப் பிந்தியதோ என்பது அறியக்கூடவில்லை. இதன்கண் ணுள்ள இரண்டொரு பாடல்கள் சிற்சில வேற்றுமையுடன் அத னிடத்துங் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் அவை இவ் இராமாயணத் திருப்புகழுக்கே சிறப்பாக உரியன என்று தோன்றுவதால், 'பிற்கா லத்து ஏடுமுதுவோர் அவற்றை அருணகிரியார் திருப்புகழின் இடைச்செருகலாக மாற்றி எழுதிவிட்டனர்போலும். அது நிற்க.

இப் பிரபந்தமுழுவதும் அமுதவெள்ளம் பெருக்காறெடுத்தாற்போன்ற உயரிய ஒழுக்கமுடையதாய்ச் செல்லுகின்றது. சிந்தை யால் நினைக்குந்தோறும், செவியினும் கேட்குந்தோறும், வாயினும் பாடுந்தோறும் தெவட்டாத தீஞ்சுவையாய் இஃ தெல்லையில்லாத இன்பம் விளைக்கின்றது. சிந்திக்கத் தித்திக்கும் தேனாகிய திருமானை வழுத்துதலுற்ற இப்பனுவலும் அத்தன்மையதாதல் அருமையுடைத் தன்றே? இச் சிறப்புப்பற்றி, “சிந்தைக்கினிய செவிக்கினிய வாய்க்

கினிய வந்த இருவினைக்கு மாமருந்து” என்னும் ஆன்றோர் கூற்
றிற்குத் தக்கதோர் இலக்கியமாக இதனை எடுத்துக் காட்டலும் ஏற்
புடைத்தாகும். “இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு” என்பவாகவின், இத் திருப்
புகழையும் ஓதியுணர்ந்து ஒழுகவல்லார்க்கு இருவினைத் தொடர்பு
மற்றுப் பேரின்பமாகிய பெருவாழ்வும் எய்துமென்பதில் ஐய
மென்னை? இப் பெற்றியானே வாறோர் மருந்தும் இதனை மானவ
தின்மேனத் துணிந்து கூறலாம். அது நாவின் பொறி ஒன்றினே
நம்சுவையளிக்கும்; இது செவியினும் வாயினும் சிந்தையினும் தித்
திக்கும். அது மரணமொன்றனையும் நீக்கும்; இது வினைப்பயனை
வேறுத்து வீட்டின்பமும் ஆக்கும். ஆகவின் இதன் ஒப்பற்ற
உயர்வினைப் பிறிதோராற்றாற் பேசலாவதில்லை.

இனி இத்தகையவாய் எழினலங்கவின் இவ் லிழைய பனுவ
லின் முதற்பகுதி இங்ஙனம் குறிப்புறையோடு அச்சிட்டி வெளியிடப்
பெறுகின்றது. இதனைப் பயிலுந் திருவுடையார் எவர்க்கும் இஃ
தொரு நல்விருந்தாகுமென்றே நம்புகின்றனம். ஆகவின் இதன்
எஞ்சிய பகுதிகளும் விரைவிலில் வெளிவருமாறு இறைவன் திரு
வருள் புரிக.

T. N. அப்பனைபங்கார்,

மதுரை.

ஸ்ரீ:

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
12	3	வயறிருந்து	வயிறிருந்து
18	21	புன்சிறிப்பு	புன்சிரிப்பு
21	4	திருத்துழியாய்	திருத்துழாய்
23	3	சிறித்து	சிரித்து
24	15	ருங்கி1னறுங்கலை	ருங்கினறுங்கலை
„	21	2துமராயம்	துமராயம்
27	25	தருதியென	தருதியென
28	22	மகனென	மகனென
„	26	லென்னு	லென்று
29	7	திருத்துமண்டர்	திருந்துமண்டர்
30	21	‘சென்றார்	‘சென்றார்
„	23	இளவம்	இளவல்
31	23	விம்மிற்	விம்முற்
„	28	பிறப்பி	பிறப்பு
32	18	நொந்த	தொந்த
„	28	காடுதிரன்	காடுதிரன்
37	14	செலுத்து	செலுத்த
38	14	சத்தநோக்கி	சந்தநோக்கி
40	29-30	வெள்வரை	வெளறை
45	12	பொடப்பொடென	பொடுப்பொடென

வினம்பரக் குறிப்பு.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

“சாத்தாத ஸ்ரீவைஷ்ணவன்”

இஃது தமிழ்நாட்டு வைணவாரின் சமய, சமூக நலங்களைக் கோரி யுழைத்துவரும் ஓர் இனிய தமிழ் மாதப் பத்திரிகை.

வருட சந்தா ரூ. 2 0 0

வேளி ஈாகேளுக்கு ரூ. 2 8 0.

மாளேஜர்,

“சாத்தாத ஸ்ரீவைஷ்ணவன்”

சேவ்வாப்பேட்டை.

சேலம்,

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

மதுரை,

ஹரிஸமய திவாகரம் அச்சாபீஸ்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

இந்தப் பிரஸ், தெற்குமாரட்டுக்கெரு 239-நிர். வீட் டில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுள்ளது. இதிலிருக்கின்ற அச்சு முதலிய சாமான்களெல்லாம் புதியவையாகத் தருவிக்கப்பட்டுள் ளன. இங்கு ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், தமிழிலும், இங்கிலீ ஷிலும், புஸ்தகங்களும், பத்திரிகைகளும், லெட்டர்பேப்பர் கார்டு, கவர், ஹெட்டிங்குகளும், ரசீது, உண்டியல், பிஸ் பாரம், குறிப்பு, பேரேடு, சிட்டை முதலிய எல்லா அச்சு வேலைகளும், ஸுலிங், பைண்டிங் முதலிய வேலைகளும் குறித்தகாலத்தில் குறைந்த சார்ஜில் மிகவும் சுத்தமாகச் செய்து கொடுக்கப்படும். எல்லா நண்பர்களும் தங்கள் வேலைகளை இந்த அச்சியந்திரசாலைக்கே கொடுத்துதலிபுரிய வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

மாளேஜர்,

ஹரிஸமய திவாகரம் பிரஸ், மதுரை.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada